

יפת־תואר וטובת־מראה; מסביב לגופה כרוך סרט, עליו רשום מספרה ומדבק בו סמל הפרס שקיבלה. מאחוריה רפתנית, נעולת מגפיים ועטר פה מטפחת. ברקע — רפת מודרנית בצורת סככה פתוחה.

בתמונה מיוחדת הננו מביאים את העתק המעטפה עם חותמת דואר לציון הפרה „סתוית“, אלופת האלופות, שטופחה והוחזקה עד מותה בכפר־גלעדי. ליום ההכתרה של אלופה זו רצינו להוציא בול מיוחד, אולם לא נסתייע הדבר מחמת מותו של שר התחבורה והדואר דאז, דוד רמז ז"ל. הנהלת הדואר המיותמת הואילה להר־ציא חותמת דואר עם כתובת „הכתרת סתוית“, מוקפה זר מסוגנן. כן הופצה ביום ההכתרה — 12.10.1950 — המעטפה המיוחדת, שהנציחה את הפרה הישראלית המצטיינת ביותר. על „סתוית“ זו פורסם חומר רב בעתונות המקצועית ואף חוברת מיוחדת יצאה לאור מטעם ההתאחדות. כך אנו למדים מבולים על מאורעות ומעשים בבוקרות ברחבי העולם ואנו רשאים להגיד שבוקרי ישראל אינם מהנחשלים שביניהם.

מיכאל אמוץ

תל־אביב, דצמבר 1964

(ראה תמונות הבולים בעמוד שלישי של העטיפה)

על בהמות אחרות ועופות, והבול שלפנינו מציין באופן מיוחד את עניינה של קובה בייצור החלב מפרות.

בול מס. 5 הוא של ק. ע. מ. (מצרים). גם הוא מסידרת הבולים שהוקדשה למלחמה ברעב. הפרה שעל בול זה היא פר־חלב מארץ היאור (ואולי מצאצאי שבע הפרות יפות־המראה ובר־י אות־הבשר?). מצד ימין אנו רואים את הסמל של ארגון המזון העולמי (FAO), ומשמאל סמלו של אר־ס, שיוזם את המפעל העולמי הזה.

בול מס. 6 הוא מהונגריה. עליו מצויירת פרה מגזע סימאנטאל שמיניקה את הוולד שלה. היא נראית יפה מאוד במבנה הגוף והוולד שלה — „מותק“! הכתובת שעל הבול מכריזה: „עד 1952 נגדיל את עדר הבקר ב־231 אלף ראש“. גם ברומניה הופיע בול במתכונת זו.

בול מס. 7 הוא מליכטנשטיין. פר־החלב שליד בריכת המים היא מהגזע השווייצרי החום; ליד הפרה — רפתנית, המחזיקה בידה האחת מקל וכידה השניה דלי חלב. בארץ זו הופיע בול נוסף עם פרות שוויציות בהרי האלפים.

בול מס. 8 הוא מגרמניה המזרחית. הוא מציג לפנינו פרה מצטיינת מהגזע הפריזי־גרמני. היא

קשיים ביבוא בשר־קפוא וחמאה

באחרונה נתגלו קשיים ביבוא בשר קפוא וחמאה טריה הואיל ולא רק המחירים בשוק העולמי עלו, אלא גם עקב היצע מוגבל, אף בארצות שבדרך כלל מתאינות על עודפי תוצרת חקלאית. חטיבת המזון במשרד המסחר והתעשייה מחפשת כבר כמה זמן לרכוש כמות חמאה לאיוון הביקוש המקומי, אולם המחיר בשוק העולמי נע סביב 1,050 דולר הטונה לעומת 600 דולר הטונה לפני כמה זמן. ברם, גם ביחס למחיר המוקבל של 800 דולר הטונה המחיר הנדרש כיום גבוה ב־250 דולר הטונה, ולכן ספק אם אפשר יהיה להשיג את הכמויות הרצויות במחיר סביר.

אותו דבר אמור לגבי בשר־בקר שמחירו עלה, כנראה, בהשפעת הביקוש המוגבר בחו"ל לפני חג ימולד הנוצרי. על כן משווקים עתה בארץ בשר קפוא אמריקאי שהוא שמן מאוד ואינו נקלט טוב בשוק. שיעור השומן מגיע עד 30%, ואם כי בארה"ב נחשב בשר זה לטוב ביותר, אצלנו, על אף איכותו המשר בחת, אין לו ביקוש עקב אחוז השומן הגבוה. עם זאת יש לציין, כי בשר זה המתקבל במסגרת עודפי המזון של ארה"ב יקר מדי. מחירו של הבשר נע סביב 1,100 דולר הטונה ואם מוסיפים לכך את שיעור השומן המוגדל, מגיע מחירו ל־1,400 דולר או 4,200 ל"י הטונה. סוגי בשר קפוא נרכשו בעבר במחיר של 750—800 דולר הטונה, אולם באחרונה אין להשיג עוד בשר זה נוכח ההיצע המוגבל בשוק העולמי. בהקשר זה מסבירים, כי ישראל חייבת לרכוש בשר קפוא שמן זה במסגרת עודפי המזון מארה"ב. גם התשלום עבור בשר זה לא נעשה בדולרים אלא במטבע מקומי לתקופת־אשראי ארוכה למדי, בריבית נמוכה יחסית.

(הועתק מ„דבר“ מ־9 בדצמבר 1964)